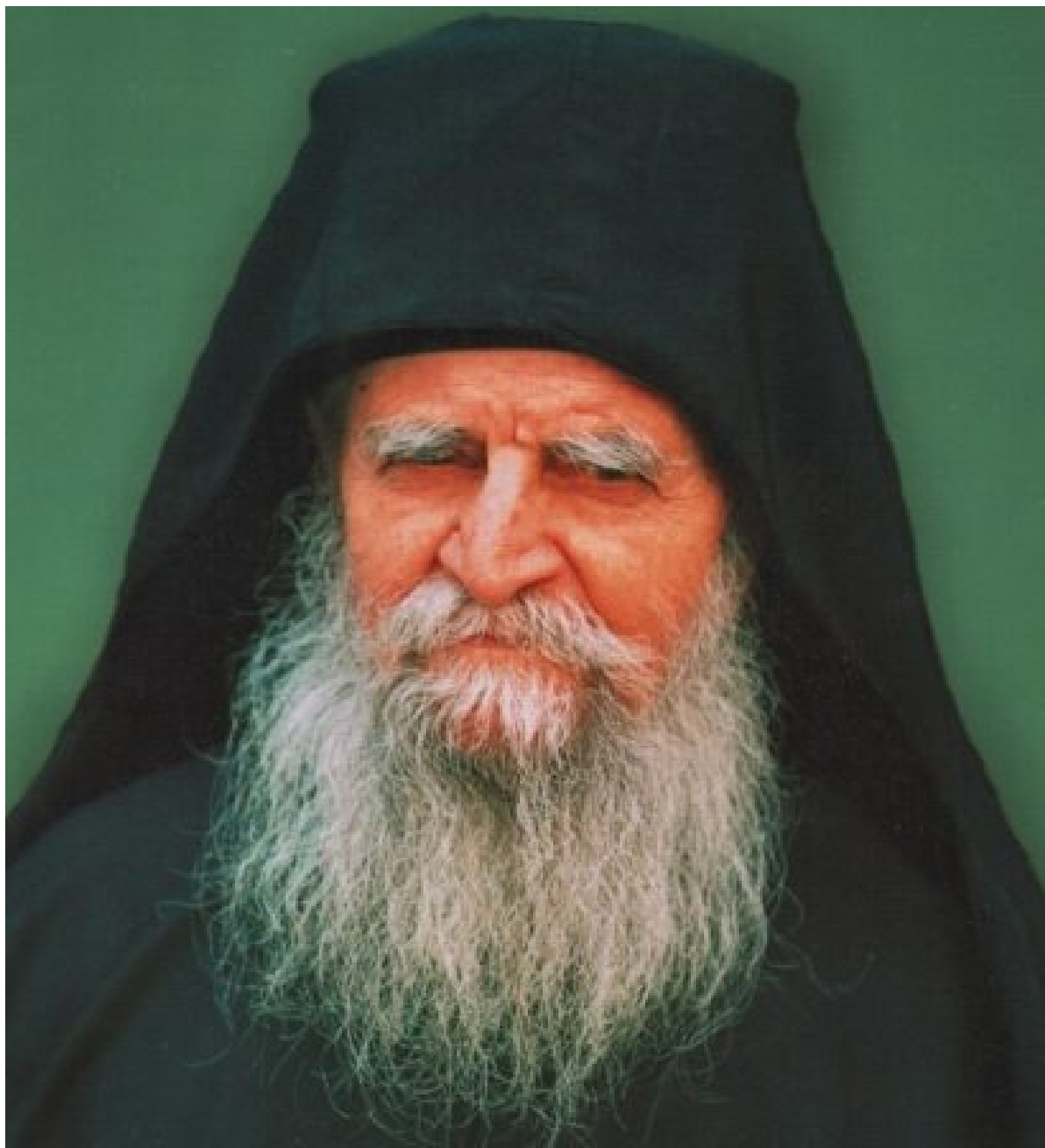

15 Νοεμβρίου 2021

Γέροντας Χαράλαμπος Διονυσιάτης, Περί της νοεράς προσευχής και της ζωής στον κόσμο

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Ιερομόναχος Χαράλαμπος Διονυσιάτης, (1908-2001), Προηγούμενος Ιεράς Μονής Οσίου Διονυσίου, Αγίου Όρους.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ερωτήσεις: Γέροντα, εσείς που διδάσκετε την νοεράν προσευχήν, τι γνώμη έχετε; Είναι μόνο για μοναχούς ή αφορά όλους τους χριστιανούς;

Γέροντας [Γέροντας Χαράλαμπος Διονυσιάτης]: Απ' όσα γράφουν οι άγιοι πατέρες, αλλά και από την πείρα μου, βλέπω ότι η νοερά προσευχή είναι για όλους τους χριστιανούς. Όχι όμως για τους αιρετικούς, και ακόμα πιο δύσκολα για τους αλλόδοξους.

Αφού λέτε ότι η νοερά προσευχή είναι και για μας που ζούμε στον κόσμο, μας δίνετε θάρρος. Όμως θέλουμε βοήθεια. Προσπαθήσαμε να εφαρμόσουμε αυτά που γράφει στα βιβλία, αλλά μας φάνηκαν δύσκολα.

Βέβαια, είναι δύσκολα. Αυτή η δουλειά δεν θέλει μόνο αγώνα, θέλει και έμπειρον οδηγόν. Έχετε πνευματικόν;

Έχουμε, Γέροντα. Καλός είναι, αλλά για να μας διδάξη την νοεράν προσευχήν, λέει, ότι δεν ξέρει.

Ας είναι. Έχουμε και χειρότερα. Αν δεν ξέρεις, πες δεν ξέρω. Μην εμποδίζεις κιόλας.

Λοιπόν, αφού έχετε εξομολόγον, δεν χρειάζεται να σας εξομολογώ. Εγώ θα σας πω, πώς να λέτε την ευχήν.

Ο χριστιανός με το βάπτισμα, βάζει μέσα του την χάριν, βάζει μέσα του τον Χριστόν. Όταν όμως αμαρτήση, διώχνει την χάριν. Η αμαρτία μάς χωρίζει, σαν ένα τείχος, από τον Χριστόν. Φωνάζεις «Κύριε Ιησού Χριστέ...», η πόρτα κλειστή. Με την μετάνοιαν και εξομολόγησιν, πέφτει η αμαρτία· πέφτει ο τοίχος. Συμφιλιώνεται ξανά ο άνθρωπος με τον Θεόν.

Είναι για παράδειγμα, σαν να είχες κάποιον άρχοντα φίλο σου. Σε μια στιγμή κάτι του έφταιξες και τα χαλάσατε. Έλα όμως που τον έχεις ανάγκη. Θέλεις δεν θέλεις, ταπεινώνεσαι και του βάζεις μετάνοια. Αφού ξανασυμφιλιώθηκες, τότε έχεις θάρρος να του πης: «Φίλε, σε παρακαλώ, κάμε μου μια χάρη». Χάριν της φιλίας δεν θα σου ακούση; Ε, πόσο μάλλον ακούει ο Χριστός, όταν ο άνθρωπος συμφιλιωθή μαζί του.

Αχ, Γέροντα, καλή είναι η εξομολόγησις, αλλά ο κόσμος δεν μας αφήνει να σωθούμε· βγαίνεις από το εξομολογητάρι, πάλι βλέπεις τα ίδια, ακούεις τα ίδια, σκανδαλίζεσαι, θυμώνεις, φθονείς, κατακρίνεις...

Εσύ δεν μιλάς σωστά. Ο Χριστός είπε, αν σε πειράζει το μάτι σου βγάλε το, δεν είπε βγάλε του αλλουνού. Βλέπεις μια γυναίκα ντυμένη άσεμνα· αυτή τη δουλειά της, εσύ τη δουλειά σου. Βγάλε το μάτι σου, σημαίνει κατέβασέ το κάτω, να μη περιεργάζεσαι. Αν είσαι τόσο αδύνατος και ούτε αυτό δεν κάνεις, τότε μην αιτιάσαι άλλους. Να λες, «αλλοίμονο σου ταλαίπωρε, φιλήδονε, μοίχε· σου αρέσει ώστε η αμαρτία!».

Αυτό είναι ένα γυμνάσιο· βλέπεις μέσα σου, πόση σωφροσύνης έχεις. Ο τέλειος, βλέπει και δεν σκανδαλίζεται· Ο αγωνιστής φεύγει όσο μπορεί τα αίτια. Ο χαύνος, μπαίνει μόνος του στη λαύρα της αμαρτίας και μετά...φταίνε οι άλλοι. Δικαιολογία...όπως η Εύα.

Γέροντα, με την χάριν του Χριστού, κάμνουμεν μίαν προσπάθειαν, αποφεύγουμε όσο μπορούμε, αλλά είναι αδύνατο να μη μολυνθής μέσα στη κοινωνίαν.

Ε, αφού ζείτε μέσα στα αίτια, επόμενο είναι. Ακριβώς γι' αυτό κι εμείς εφύγαμε από τα εγκόσμια. Μπορώ να σας πω με την χάριν του Χριστού μας, πνευματικά έστεκα και στον κόσμο. Όμως η ησυχία έχει άλλην χάριν. Όταν προσεύχεσαι, μαζεύονται όλες οι εικόνες της ημέρας και γυρίζουν στο μυαλό σαν ταινία. Αν άκουσες αισχρολογίες, λασπολογίες, αν είδαν τα μάτια κλπ., τότε όλα έρχονται και στέκουν εμπόδιο στην προσευχήν. Αλλά ίσα-ίσα, ένας λόγος παραπάνω που αναγκάζει να λέτε και στον κόσμο συνέχεια την ευχήν.

Εγώ θυμάμαι πολλές φορές μου έτυχαν πειρασμοί και μεγάλοι μάλιστα, μέσα στον κόσμο. Μέχρι που έβαλεν ο πειρασμός κακές γυναίκες να με προκαλούν στην αμαρτίαν. Κι όμως με φύλαξεν αυτή η μικρή ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με». Ακόμα στην ανάγκη φωνάζεις και τ' όνομα της Παναγίας με όλη σου την ψυχήν, «Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον με». Μερικές φορές αισθάνεσαι ανάγκη να βάλης και δικά σου λόγια «Χριστέ μου, Παναγία μου, τρέξε αμέσως· βοήθησε, κινδυνεύω», κλπ.

Από μικρήν πείραν από τον κόσμο είδα, ότι αυτό το μικρό όπλο, η ευχή, προφυλάσσει από κάθε κακό. Οι κακοί άνθρωποι γυμνάσια μας κάμνουν. Μας σπρώχνουν πιο πολύ στον Χριστό μας.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Ιωσήφ Μ.Δ., «Ιερομόναχος Χαράλαμπος Διονυσιάτης, Ο διδάσκαλος της νοεράς προσευχής».

<https://bit.ly/3HoYK3u>